

**ASOCIAȚIA EUROPEANĂ A LIBERULUI
SCHIMB – 50 DE ANI DE EXISTENȚĂ**

Lect.univ.dr. Laura Magdalena TROCAN
Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu-
Jiu

Rezumat: *The European Free Trade Association (EFTA) is an intergovernmental organization set up for the promotion of free trade and economic integration to the benefit of its four Member States: Iceland, Liechtenstein, Norway and Switzerland. The Association is responsible for the management of: The EFTA Convention, which forms the legal basis of the organization and governs free trade relations between the EFTA States; EFTA's worldwide network of free trade and partnership agreements; and The European Economic Area (EEA) Agreement, which enables three of the four EFTA Member States (Iceland, Liechtenstein and Norway) to participate in the EU's Internal Market. The purpose of this paper is to present the evolution of EFTA, during the 50 years of existence, whose history, since it was established in 1960, is part of the political and economic history of Europe after the Second World War.*

Cuvinte cheie: organizație interguvernamentală, convenție, tratat, stat membru, liber schimb

I. Contextul istoric al apariției și evoluției Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS). Diversificarea relațiilor internaționale și creșterea gradului de complexitate al acestora, după al doilea război mondial, au dus la o proliferare și o specializare fără precedent a organizațiilor internaționale interguvernamentale¹, amploarea dezvoltării acestora devenind o coordonată principală a relațiilor internaționale în secolul al XX-lea. Totodată, s-a evidențiat și o tendință de regionalizare a relațiilor economice, legată în special de dezvoltarea comerțului internațional, de industrializarea rapidă și de procesul decolonizării, materializată prin apariția și creșterea numărului organizațiilor internaționale cu competență economică². Apariția acestor tip de organizații internaționale a condus la

**THE EUROPEAN FREE TRADE
ASSOCIATION – 50 YEARS OF
EXISTENCE**

PhD Laura Magdalena TROCAN
“Constantin Brâncuși” University of Târgu-Jiu

Abstract: *The European Free Trade Association (EFTA) is an intergovernmental organization set up for the promotion of free trade and economic integration to the benefit of its four Member States: Iceland, Liechtenstein, Norway and Switzerland. The Association is responsible for the management of: The EFTA Convention, which forms the legal basis of the organization and governs free trade relations between the EFTA States; EFTA's worldwide network of free trade and partnership agreements; and The European Economic Area (EEA) Agreement, which enables three of the four EFTA Member States (Iceland, Liechtenstein and Norway) to participate in the EU's Internal Market. The purpose of this paper is to present the evolution of EFTA, during the 50 years of existence, whose history, since it was established in 1960, is part of the political and economic history of Europe after the Second World War.*

Key words: Intergovernmental organization, convention, treaty, member state, free trade

I. The historic context of European Free Trade Association (EFTA) occurrence and evolution. International relations diversification and their complexity level increase, after the Second World War, have resulted in an unprecedented proliferation and specialization of intergovernmental international organizations⁶⁶, the proportions of their development becoming the main coordinate of international relations in the 20th century. At the same time, we have also noticed a regionalization of economic relations, especially related to international trade development, fast industrialization and the process of decolonization, materialized in the occurrence and development of international organizations that have economic competence⁶⁷. The occurrence of this type of international organizations has resulted in deep

producerea unor profunde transformări pe scena internațională având în vedere că au determinat o competiție încinsă între forțele și metodele clasice de organizare a societății (stat, națiune, tradiție, etc.) și noile fenomene precum: integrarea, regionalizarea, globalizarea. Astfel, analiza realităților internaționale din secolul al XX-lea demonstrează că organizațiile economice internaționale - structuri create de state, ca forme de asociere permanentă și de cooperare internațională, în care fiecare își aduce propriile sale interese economice, cu speranța de a-și le realiza prin acomodare cu interesele celorlalte părți - au constituit pilonii fenomenului de integrare regională ce s-a impus ca prima etapă în restructurarea sistemului internațional³. Fără a avea același grad de instituționalizare, fără a fi determinată de motivații similare, fără a avea același impact economic și politic, integrarea regională a devenit pe parcursul secolului trecut prezentă pe toate continentele⁴ și a fost văzută drept un proces prin care statele renunță voluntar la principiul dezvoltării singulare - în principal în domeniul economic - în favoarea unei dezvoltări comune. Ideea integrării economice internaționale, ca proces complex de folosire a interdependențelor dintre economiile naționale în scopul realizării cu forțe unite a unor obiective de interes comun, a parcurs un șir întreg de etape și a cunoscut numeroase forme⁵, constituind, în prezent, o caracteristică importantă a evoluției economiei mondiale.

Însă, cele mai importante grupări de state într-o formă de integrare economică care pot fi evidențiate ca generatoare de impact economic pe perioada lor de funcționare sunt: acordurile de comerț preferențial: ex. ASEAN⁶, zonele de comerț liber: ex. SEE⁷, EFTA (AELS)⁸, NAFTA⁹, CEFTA¹⁰ etc., uniunile vamale: ex. Benelux¹¹, Comunitatea Africii de Est: Kenia, Tanzania, Uganda, piețele comune: Uniunea Europeană, Uniunea Magherbului, Mercosur etc.¹². Indiferent însă de regiunea și momentul istoric unde și la care se realizează integrarea economică, aceasta este rezultatul unui complex de factori, în care cei economici și politici dețin o pondere semnificativă¹³. Astfel, imediat după

transformations on the international scene considering that they have caused a tight competition between the classic forces and methods of society's organization (state, nation, tradition, etc.) and the new phenomena like: integration, regionalization, globalization. Therefore, an analysis of the international realities from the 20th century proves that international economic organizations – state structures, as permanent association forms and international cooperation forms, where each of them brings its own economic interests, hoping to fulfil them by accommodating with the interests of the other parties – have been the pillars of the regional integration phenomenon that was the first stage in the restructuration of the international system⁶⁸. Without having the same level of institutionalization, without being determined by similar motivations, without having the same and political impact, regional integration became present on every continent last century⁶⁹ and was seen as a process through which states voluntarily gave up the principle of singular development – mainly in the economic field – in favour of joint development. The idea of international economic integration, as a complex process of using the interdependences between national economies in order to fulfil common interests objectives with united forces, has gone through a long list of stages and has known numerous forms⁷⁰, currently being a major characteristic of world economic evolution.

But, the most important groups of states in an economic integration form can be revealed as economic impact generators during their operation period: for instance, ASEAN⁷¹, free trade areas: e.g. SEE⁷², EFTA⁷³, NAFTA⁷⁴, CEFTA⁷⁵ etc., customs unions: e.g. Benelux⁷⁶, East Africa Community: Kenya, Tanzania, Uganda, joint markets: European Union, Maghreb Union, Mercosur etc.⁷⁷. Irrespective of the region and the historical moment of economic integration, this is the result of a group of factors, where the political and economic ones have a significant weight⁷⁸. Therefore, immediately after the Second World War, the importance of a free trade for economic growth

al doilea război mondial, importanța realizării unui comerț liber pentru creșterea economică și reconstrucția europeană a fost recunoscută de toată lumea. Statele și-au manifestat dorința de a evita situații economice dificile ca cele din perioada interbelică și au procedat la semnarea GATT¹⁴. Totodată, lansarea de către SUA în anul 1947 a planului Marshall de ajutorare a statelor vest europene aflate în evidente dificultăți economice și sociale la sfârșitul războiului a constituit un moment crucial în procesul integrării regionale europene. Numit oficial European Recovery Program (ERP) Planul Marshall a fost administrat de două instituții: de partea americană - de ECA (Economic Cooperation Administration) și de partea europeană - de OECE (Organizația Europeană de Cooperare Economică) creată la 16 aprilie 1948 și având ca membri: Austria, Belgia, Danemarca, Elveția, Franța, Grecia, Irlanda, Islanda, Italia, Luxemburg, Marea Britanie, Norvegia, Olanda, Portugalia, Suedia, Turcia, zona de vest a Germaniei și teritoriul Triest. În 1955 este admisă RFG și Spania în 1959. OECE a pus în mișcare mecanisme de organizare economică și politică pe continentul european, începând în Europa occidentală o coordonare între politicile economice naționale. În lipsa convertibilității monezilor, este creat un sistem multilateral de plăți și, în mod crescând, începe o liberalizare a schimburilor și eliminarea restricțiilor cantitative. Economia din vest s-a pus în mișcare într-o perioadă scurtă, OECE îndeplinindu-și misiunea, iar „războiul împotriva foametei, sărăciei, disperării și haosului din Europa” declarat de generalul Marshall este câștigat¹⁵. Rezultatele economice la care s-a ajuns prin implementarea de către OECE a unor metode noi și eficiente pentru desfășurarea relațiilor economice internaționale au determinat unele guverne europene să facă planuri de începere a unui proces de integrare mai strânsă a economiilor lor naționale și de creare a unor instituții comune care să gestioneze eficient probleme economice¹⁶. Totodată, în Europa, integrarea economică și liberul schimb au fost văzute ca părți importante ale procesului politic de evitare a unor viitoare conflicte.

and European reconstruction was acknowledged by everyone. States expressed their desire to avoid difficult economic situations like the ones from the inter-war period and proceeded to the execution of GATT⁷⁹. At the same time, the 1947 USA launch of the Marshall plan for helping west-European states facing economic and social difficulties at the end of the war was a crucial moment in the process of European regional integration. Officially called European Recovery Program (ERP) the Marshall plan was applied by two institutions: by the American side - by ECA (Economic Cooperation Administration) and by the European side - by OEEC (Organization for Economic European Cooperation) created on 16th of April 1948 having the following members: Austria, Belgium, Denmark, Switzerland, France, Greece, Ireland, Island, Italy, Luxemburg, Great Britain, Norway, Holland, Portugal, Sweden, Turkey, West Germany and Trieste territory. In 1955 FRG and in 1959 Spain were accepted. OEEC started economic and political organization mechanisms on the European continent, starting in Western Europe and coordination between national economic policies. In the lack of currency convertibility, a multilateral payment system is created and trade liberalization and quantitative restrictions elimination starts to increase. Western economy started to move in a short period, OEEC fulfilling its mission, and “the war against hunger, poverty, desperation and chaos in Europe” declared by general Marshall is won⁸⁰. Economic results obtained by OEEC implementation of new and efficient methods for the development of international economic relations have determined European governments to start making plans for beginning a tighter integration process of their national economies and create common institutions that would efficiently manage economic problems⁸¹. At the same time, in Europe economic integration and free trade were seen as important parts of the political process of avoiding future conflicts.

Therefore, on 25th of March 1957, six European countries (Belgium, France, Germany,

Așa încât, la 25 martie 1957, șase țări europene (Belgia, Franța, Germania, Italia, Luxemburg, Olanda) au semnat la Roma, Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene și Tratatul privind instituirea Comunității Europene a Energiei Atomice, care împreună cu Tratatul CECO (Tratatul de stabilire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului) din 18 aprilie 1951, intrat în vigoare la 25 iulie 1952 au constituit cadrul legislativ fundamental al integrării economice europene¹⁷. Obiectivul Comunității Economice Europene¹⁸ a fost acela de a crea o piață comună a produselor industriale și agricole, o uniune vamală și elaborarea unor politici comune în diferite sectoare (coeziune economică și socială, educație, protecția mediului, ș.a.). Marea Britanie a fost invitată să facă parte din comitetul reprezentanților celor șase state de negociere a tratatelor dar s-a retras în considerarea opțiunii sale pentru o cooperare interguvernamentală, de preferat în cadrul OECE și pentru un comerț liber, fără o uniune vamală¹⁹. De fapt, politica insularilor trecea printr-o dificilă perioadă de reșezare. Mare putere colonială nu cu mult timp înainte, mare învingătoare în război, Marea Britanie își lua poziția de „strălucit secund” al SUA. Legătura privilegiată cu noua superputere, precum și angajamentele economice avantajoase cu statele din Commonwealth justificau atașamentul britanic pentru comerțul liber. În aceeași perioadă cu pregătirile comunitare, din rațiuni ce au ținut de neacceptarea unei cooperări atât de avansate ca cea gândită pentru Comunitatea Europeană, britanicii lansează ideea elaborării unui acord de liber schimb ca răspuns la formarea Comunității Economice Europene. În cadrul OECE, Comitetul Maudling (după numele lui Reginald Maudling, ministrul conservator) încearcă constituirea unei mari zone de liber schimb limitată la produsele industriale și la produsele agricole transformate (excluzând astfel produsele pescuitului și produsele agricole de bază), fără să se stabilească un tarif vamal extern comun și fără politici comune²⁰. Unele state din comunitate, cu excepția Franței care rămâne consecventă modelului deja început, sunt dispuse și la o

Italy, Luxemburg, Holland) signed at Rome, the Treaty for establishing the European Economic Community and the Treaty for establishing the European Community of Atomic Energy which along with the ECSC Treaty (the Treaty establishing the European Coal and Steel Community) from 18th of April 1951, effective on 25th of July 1952 formed the fundamental legislative framework for the European economic integration⁸². The objective of the European Economic Community⁸³ was to create a common market for industrial and agricultural products, a customs union and to elaborate common policies in various areas (economic and social cohesion, education, environmental protection etc.). Great Britain was invited to be part of the committee of representatives of the six states for treaties negotiation but it withdrew in considering its option for intergovernmental cooperation, preferably within OEEC and for a free trade, without any customs union⁸⁴. Actually islanders' policy was going through a difficult period of reorganization. Great colonial power and great winner in the war, Great Britain assumed the position of USA “second-in-command”. The privileged relation with the new superpower, as well as advantageous commitments with the Commonwealth states justified the British commitment to free trade. During the same period with the communitarian preparations, from reasons related to the failure to accept such an advanced thinking like the one thought for the European Community, the British launched the idea of elaborating a free trade agreement as answer to the establishment of the European Economic Community. Within OEEC, the Maudling Committee (by the name of Reginald Maudling, the conservatory minister) tried to establish a large area of free trade limited to industrial products and transformed agricultural products (therefore excluding fishery products and main agricultural products), without establishing a common external customs tariff and without common policies⁸⁵. Some states of the community, except for France which is faithful to the pattern, are willing to such a free trade area. But, at the end, seven states outside the community: Great

asemenea zonă de liber schimb. În final însă, șapte state din afara comunității: Marea Britanie, Austria, Danemarca, Elveția, Norvegia, Portugalia și Suedia optează pentru integrare sub forma unei asocieri în cadrul unei zone de comerț liber încheind în Sala de Aur a Palatului Prince din Stockholm la 4 ianuarie 1960 Convenția privind înființarea Asociației Europene a Liberului Schimb²¹, ce intră în vigoare după aprobările parlamentare (referendum național în cazul Elveției) la 3 mai 1960²². Crearea acestei grupări a fost o reacție de adaptare a țărilor la amenințarea pe care o reprezentau efectele asupra comerțului european cauzate de crearea uniunii vamale vest-europene. Principala diferență între CEE timpurie și AELS a fost lipsa unui tarif vamal extern comun și, prin urmare, fiecare membru al AELS a fost liber să stabilească taxe individuale vamale împotriva schimburilor comerciale cu țările terțe AELS²³. Cu toate că rezultatele financiare au fost excelente existând o creștere a volumului comerțului exterior dintre membrii săi, de la 3 522 la 8 172 milioane dolari SUA între 1959 și 1967, potențialul economic al acestei grupări era sensibil mai mic decât cel al CEE, iar țările participante erau puternic dependente de relațiile comerciale cu țările participante la cealaltă grupare, atenuarea efectelor asupra comerțului cauzate de această uniune fiind nesemnificativă. Menținerea unor strânse raporturi comerciale cu țările membre ale CEE a fost o constantă a decidenților din țările participante, fapt ce a determinat intervenirea, de-a lungul timpului, a numeroase schimbări în ceea ce privește membrii organizației internaționale²⁴. În aceste condiții, în 1961, Marea Britanie trece peste viziunea ei economică și își manifestă formal disponibilitatea pentru negocieri privind accesarea în structurile comunitare. Negocierile durează până în 1963 când președintele Franței, Charles de Gaulle, a apreciat că dobândirea calității de membru al Comunităților este prematură și nu este cazul continuării negocierilor, afirmând că Marea Britanie nu se află în poziția de a accepta tarife externe comune, de a renunța la preferințele sale privind

Britain, Austria, Denmark, Switzerland, Norway, Portugal and Sweden chose the integration under the form of an association in a free trade area concluding in the Golden Hall of the Prince Palace from Stockholm on 4th of January 1960 the Convention regarding the establishment of the European Free Trade Association⁸⁶, effective after the parliamentary approvals (national referendum in the case of Switzerland) on 3rd of May 1960⁸⁷. The creation of this group was a reaction of countries adjustment to the threats that of the effects on the European trade caused by the West-European customs union. The main difference between the early EEC and EFTA was the absence of a common external customs tariff and consequently, every EFTA member was free to set individual customs fees against commercial trades with EFTA third countries⁸⁸. Although the financial results were excellent with a growth of exterior trade between its members, from 3 522 to 8 172 million USD between 1959 and 1967, the economic potential of this group was sensitively smaller than EEC, and the participating countries strongly depended on trade relations with the participant countries to the other group, the decrease of the effects caused by this union being insignificant. Maintaining tight commercial relations with EEC member countries was a constant of decision makers from the participant countries, which resulted in the occurrence of numerous changes regarding the members of the international organization⁸⁹. Under these circumstances, in 1961, Great Britain passed over its economic vision and formally expressed its availability for negotiations on the accession in communitarian structures. Negotiations lasted until 1963 when the president of France, Charles de Gaulle, appreciated that acquiring the membership of Communities was premature and there was no longer the case to continue negotiations, stating that Great Britain was not in the position to accept common external tariffs, to waive its preferences regarding the Commonwealth states, to abandon the demands regarding agricultural favours or to breach the relations with EFTA⁹⁰. A new application was

statele din Commonwealth, de a abandona cererile privind favorizarea agriculturii sau de a încălca raporturile cu AELS²⁵. O nouă cerere este formulată în 1967, guvernul britanic manifestându-și voința de a accepta Tratatul de la Roma cu unele rezerve astfel încât în ianuarie 1972 a fost semnat Actul final cuprinzând instrumentele de aderare nu numai a Marii Britanii, dar și a Danemarcei, Norvegiei, alte două state membre AELS și Irlandei. După ratificările acordurilor în cauză potrivit procedurilor constituționale proprii, trei din aceste state au devenit membre ale Comunităților cu excepția Norvegiei ca urmare a rezultatului negativ al referendumului organizat pe plan național în acest scop. Portugalia este admisă în Comunitatea Europeană, de asemenea, în 1986, iar în 1995 - Austria și Suedia. În felul acesta șase din membrii fondatori părăsesc AELS²⁶, dar Finlanda devine membru asociat în 1961 și membru cu drepturi depline în 1986, Islanda aderă în 1970, iar Liechtenstein în 1991. Cu toate acestea, Finlanda părăsește AELS în 1995 când optează pentru a deveni membră a Uniunii Europene, alături de Austria și Suedia. În prezent membrii AELS sunt Norvegia, Elveția, Liechtenstein și Islanda și, cu toate că aceste state sunt destul de mici, ele sunt lideri mondiali în mai multe sectoare vitale pentru economia globală. Cele două țări AELS - Liechtenstein și Elveția - sunt renumite pe plan internațional ca centre financiare și gazde pentru companii multinaționale. Cele două țări nordice AELS, Islanda și Norvegia se situează pe primele locuri în lume la producția de pește, în industria metalelor și a transportului maritim. Trebuie spus însă că Islanda a solicitat în mod oficial aderarea la Uniunea Europeană la data de 16 iulie 2009, ca urmare a crizei financiare globale ce a afectat foarte puternic economia statului islandez²⁷. Totodată, la mijlocul anului 2005, reprezentanții Insulelor Feroe²⁸ și-au exprimat dorința de a deveni parte la AELS. Cu toate acestea, șansele de aderare a Insulelor Feroe sunt incerte, deoarece, în conformitate cu articolul 56 al Convenției AELS, numai statele se pot deveni membri ale Asociației²⁹.

submitted in 1967, the British government expressing its will to accept the Rome treaty with some reservations, so that in January 1972 they signed the Final Act which included the accession instruments not only for Great Britain, but Denmark, Norway, other two EFTA member states and Ireland as well. After the ratification of the agreements according to their own constitutional procedures, three of these states became member states of the Communities, except for Norway because of the negative result of the national referendum. Portugal was also accepted in the European Community in 1986, and in 1995 - Austria and Sweden. In this way, six of the founder members left EFTA⁹¹, but Finland became an associated member in 1961 and full member in 1986, Island accessed in 1970, and Liechtenstein in 1991. Nonetheless, Finland left EFTA in 1995 when it chose to become a member of the European Union along with Austria and Sweden. At present, EFTA members are Norway, Switzerland, Liechtenstein and Island, and although these states are relatively small, they are world leaders in several vital areas for the global economy. The two EFTA countries - Liechtenstein and Switzerland - are internationally well known as financial centres and hosts for multinational companies. The two EFTA Northern countries, Island and Norway are on the first places in the world in the production of fish, metal industry and maritime transport. We have to say that Island officially asked to access the European Union on 16th of July 2009, due to the global financial crisis that strongly affected the Island state economy⁹². Also, at the middle of 2005, the representatives of Faeroe Islands⁹³ expressed their desire to become part of EFTA. Nonetheless, the chances for the Faeroe Islands to access are uncertain because, according to article 56 of the EFTA Convention, only states can become members of the Association⁹⁴.

II. General considerations of EFTA.

The European Free Trade Association (EFTA) is an intergovernmental organization established for promoting free trade and achieving economic

II. Considerații generale privind

AELS. Asociația Europeană a Liberului Schimb (AELS) este o organizație interguvernamentală instituită pentru promovarea comerțului liber și pentru realizarea integrării economice a membrilor săi. Organizația este responsabilă pentru gestionarea Convenției AELS (ce reprezintă temeiul legal de organizare al AELS și care reglementează relațiile de comerț liber între statele membre), rețelei mondiale AELS privind comerțul liber și acordurile de parteneriat și Acordului Spațiului Economic European ce permite a trei din cei patru membrii ai AELS (Islanda, Liechtenstein, Norvegia) să participe la Piața Internă a Uniunii Europene³⁰. Caracteristica unei zone comerciale libere de felul celei instituite prin AELS este renunțarea la taxele vamale între țările membre pentru produsele de proveniență națională pe baza unui certificat de origine, cu unele atenuări în privința gradului de încorporare în produse a unor materii prime de proveniență străină. În principiu, în raporturile cu statele terțe fiecare țară membră își determină propria desfășurare a politicii ei comerciale, cu excepția echivalării prețurilor prin creșterea taxelor vamale pentru produsele dintr-o țară terță atunci când acestea vor fi mai mici decât cele pentru produsele de natură internă³¹. Scopul fundamental al AELS a fost acela de a se proceda la liberalizarea schimburilor fără însă a dispune de instituții comune în genul comunităților.

2.1. Convenția AELS. Având în vedere că obiectivul principal al Asociației Europene a Liberului Schimb a fost acela de liberalizare a comerțului între statele sale membre, textul Convenției AELS, încă de la începuturile sale, cuprinde dispoziții cu privire la liberalizarea comerțului în ceea ce privește bunurile industriale dintre statele membre AELS³². Convenția originală conține prevederi ce au vizat eliminarea taxelor vamale pentru produsele industriale, dar cuprinde și dispoziții menite să permită statelor membre renunțarea la asemenea măsuri în cazul în care sarcinile impuse asupra economiilor naționale s-ar fi dovedit prea dificil de suportat³³. Convenția de la Stockholm³⁴ a stabilit un cadru cu principii directe și un set

integration for its members. The organization is responsible for the administration of EFTA Convention (which is EFTA legal organization framework and regulates free trade relations between member states), EFTA world network regarding free trade and partnership agreements and Agreement of the European Economic Area which allows three of EFTA four members (Island, Liechtenstein, Norway) to take part on the Internal Market of the European Union⁹⁵. The characteristic of a free trade area like the one established by EFTA is waiving customs fees between member states for national products based on a certificate of origin, with some decreases of the incorporation level of foreign raw materials into the products. Basically, in its relations with third states, every member country determines its own development of commercial policy, except for prices equalling by increasing customs fees for products from a third country when they are smaller than for internal products⁹⁶. The fundamental purpose of EFTA was to proceed to the liberalization of trades without having common institutions like communities.

2.1. EFTA Convention. Considering that the main objective of the European Free Trade Association was to liberalize trade between its member states, the text of EFTA Convention, from the beginning, includes provisions regarding trade liberalization for industrial goods between EFTA member states⁹⁷. The original convention includes provisions regarding the elimination of customs fees for industrial products as well as provisions meant to allow member states to give up such measures if the duties imposed to national economies turned out too difficult to cover⁹⁸. The Convention from Stockholm⁹⁹ established a framework of principles and a set of minimal regulations and procedures that had to be enforced, including also detailed provisions regarding tariff cuts, elimination of quantitative restrictions as well as regarding origin rules¹⁰⁰. At the same time EFTA Convention includes provisions regarding the elimination of state aid, some measures regarding public enterprises, restrictive commercial practices, dumping practices and

de norme minime și proceduri care trebuiau aplicate, conținând însă dispoziții detaliate privind reducerile tarifare, eliminarea restricțiilor cantitative, precum și privind regulile de origine³⁵. Totodată, Convenția AELS conține dispoziții vizând eliminarea ajutorului de stat, anumite măsuri în ceea ce privește întreprinderile publice, practicile comerciale restrictive, practicile de dumping și dreptul de stabilire. Comerțul cu produse agricole transformate este acoperit în temeiul Convenției, în timp ce comerțul cu produse agricole de bază a fost supus unor aranjamente bilaterale între statele membre AELS³⁶. În 1999, miniștrii AELS au decis să inițieze o actualizare a Convenției de la Stockholm pentru a reflecta Acordul încheiat între statele AELS și Uniunea Europeană în 1992 și acordurile bilaterale Uniunea Europeană-Elveția din 1999, precum și creșterea în economia globală a comerțului cu servicii, a investițiilor străine directe și a drepturilor de proprietate intelectuală. Modificarea s-a realizat prin Convenția de la Vaduz ce a fost adoptată la 21 iunie 2001. Convenția revizuită a consolidat coeziunea în cadrul relațiilor economice dintre statele membre AELS și a oferit o platformă comună consolidată de dezvoltare a relațiilor lor cu partenerii comerciali din întreaga lume. Astfel, potrivit versiunii consolidate a Convenției AELS din 2001 obiectivele acestei organizații economice internaționale sunt: promovarea unei consolidări echilibrate și continue a schimburilor comerciale și a relațiilor economice dintre statele membre în condiții echitabile de concurență, realizarea unui schimb liber al bunurilor, liberalizarea progresivă a libertății de mișcare a persoanelor statelor membre, liberalizarea progresivă a comerțului în domeniul investițiilor și serviciilor, promovarea concurenței loiale în comerțul dintre statele membre, deschiderea piețelor de achiziții publice ale statelor membre și asigurarea unei protecții adecvate a drepturilor de proprietate intelectuală în conformitate cu cele mai înalte standarde internaționale. Convenția mai conține și dispoziții referitoare și la soluționarea diferendelor rezultate din interpretarea și aplicarea prevederilor Convenției

establishment right. Agricultural transformed products trade is covered by the Convention, while main agricultural products trade was subject to bilateral arrangements between EFTA member states¹⁰¹. In 1999, EFTA ministers decided to initiate an update of the Convention from Stockholm in order to reflect the Agreement concluded between EFTA states and the European Union in 1992 and the bilateral agreements between the European Union and Switzerland from 1999, as well as the growth in global economy of services trade, direct foreign investments and intellectual property rights. The amendment was made through the Convention from Vaduz which was adopted on 21st of June 2001. The reviewed Convention consolidated the cohesion of economic relations between EFTA member states and provided a common consolidated platform for developing relations with their commercial partners worldwide. Therefore, according to the consolidated version of EFTA Convention from 2001 the objectives of this international economic organization are: promoting a balanced and continuous consolidation of commercial trades and economic relations between member states under fair competition conditions, achieving commodities free trade, progressive liberalization of member states persons' free circulation, progressive liberalization of trade in the field of investments and services, promoting loyal competition in the trade between member states, opening public procurements markets of member states and providing adequate protection for intellectual property rights in compliance with the highest international standards. The Convention also includes provisions regarding to the settlement of the differences resulted from the interpretation and enforcement of the Convention provisions stipulating the procedure of consultations and arbitration¹⁰².

2.2. EFTA structure. EFTA is a specialized intergovernmental organization with the following institutional structure: EFTA Council and the Secretariat. Following the implementation of the Treaty for the Establishing of the European Economic Area, a

prevăzând procedura consultărilor și arbitrajului³⁷.

2.2.Structura AELS. AELS este o organizație interguvernamentală specializată cu următoarea structură instituțională: Consiliul AELS și Secretariatul. Ca urmare a implementării Tratatului privind instituirea Spațiului Economic European, tratat încheiat între AELS și Comunitatea Europeană au mai fost constituite și alte organe menite să asigure funcționarea în bune condiții a Spațiului Economic European, dar care vor fi tratate la punctul următor. Consiliul AELS este cel mai înalt organism de conducere al AELS și este format din reprezentanții tuturor statelor membre. Acesta se reunește de regulă o dată pe lună, la nivel de ambasadori (șefii delegațiilor permanente la AELS) la Geneva. În aceste întâlniri, delegațiile procedează la consultări reciproce, negociază și iau decizii cu privire la politicile AELS. Consiliul se mai reunește și de două ori pe an, la nivel ministerial, de obicei, în iunie și decembrie. Președinția Consiliului este asigurată prin rotație, timp de 6 luni pe an, de statele membre ale Asociației, în prezent președinția fiind asigurată de Elveția. Fiecare stat membru este reprezentat în Consiliu și dispune de un singur vot. În exercitarea responsabilităților sale Consiliul ia decizii, care vor fi obligatorii pentru toate statele membre și poate face recomandări statelor membre³⁸. Deciziile și recomandările Consiliului se iau cu unanimitate de voturi, cu excepția cazului în care Convenție prevede altfel³⁹. Pentru situațiile în care Convenția prevede posibilitatea ca deciziile și recomandările să fie adoptate prin vot majoritar, este nevoie de votul afirmativ a trei state membre. Dacă numărul statelor membre se modifică, dispozițiile Convenției precizează că în competența Consiliului există și posibilitatea amendării numărului de voturi cerut pentru adoptarea deciziilor și recomandărilor prin vot majoritar. Consiliul are potrivit dispozițiilor Convenției următoarele competențe: exercitarea atribuțiilor și funcțiilor care îi sunt conferite prin Convenție, deciderea de amendamente la Convenție, supravegherea aplicării dispozițiilor Convenției, facilitarea unei legături mai strânse

treaty concluded between EFTA and the European Community, other bodies have also been established in order to provide the good operation of the European Economic Area, but which will be discussed in the following point. EFTA Council is the highest EFTA management body and consists of representatives of all the member states. It usually meets once a month, at the level of ambassadors (heads of permanent delegacies of EFTA) at Geneva. During these meetings, delegacies proceed in mutual consultations, they negotiate and decide on EFTA policies. The Council also meets twice a year, at ministerial level, usually in June and December. The presidency of the Council is provided by rotation, 6 months a year by the member states of the Association, at present being provided by Switzerland. Every member state is represented in the Council and has only one vote. In exercising his duties, the Council makes decisions, which will be binding for all member states and can make recommendations to member states¹⁰³. The Council's decisions and recommendations are made with unanimity of votes, except for the case in which the Convention provides otherwise¹⁰⁴. For the cases in which the Convention provides the possibility that decisions be adopted though majority of votes, the affirmative vote of three member states is required. If the number of member states changes, the provisions of the Convention stipulate that the Council may also amend the number of votes necessary for adopting decisions and recommendations through majority of votes. According to the Convention, the Council has the following competences: exercising the duties and functions given to it by the Convention, amendment deciding at the Convention, monitoring the enforcement of the Convention provisions, facilitating a tighter relations with other states or unions of states or with other international organizations, negotiating commercial agreements between member states, between member states and other states or international organizations, making efforts to settle the litigations related to the interpretation and application of the Convention,

cu alte state sau uniunii de state sau cu alte organizații internaționale, negocierea acordurilor comerciale între statele membre, între statele membre și alte state sau organizații internaționale, depunerea eforturilor în vederea soluționării litigiilor legate de interpretarea și aplicarea Convenției, luare în considerare a oricărei alte probleme care ar putea afecta funcționarea Convenției⁴⁰, stabilirea regulamentului Consiliului și a altor organisme ale acestuia, luarea de măsuri pentru organizarea Secretariatului AELS, precum și stabilirea aranjamentelor financiare necesare pentru cheltuielile administrative ale AELS, stabilirea procedurii de instituire a unui buget și repartizarea acestor cheltuieli între statele membre⁴¹. Convenția, în art. 43, alin. 3, arată că, atunci când consideră necesar, Consiliul poate decide să înființeze organe subsidiare, comitete și alte organisme în vederea bunei realizări a sarcinilor sale. Aceste organe sunt menționate în Anexa S la Convenție și sunt următoarele:

1. Comisii și Comitete: Comitetul de experți în comerț, Comitetului privind barierele tehnice în calea comerțului, Comitetul de experți vamali, Comisia pentru agricultură și pescuit, Comitetul economic, Comitetul asupra dezvoltării economice, Comitetul membrilor Parlamentului, Comitetul Consultativ, Comitetul pentru buget, Comitetul Auditorilor, Comitetul Director al Fondului pentru Portugalia⁴², Comitetul pentru relațiile cu statele terțe, Comisia pentru agricultura ecologică, Comitetul privind circulația persoanelor, Comisia pentru transport terestru, Comisia pentru transport aerian, Comitetul privind achizițiile publice.

2. Grupurile de experți: Grupul experților juridici, Grupul de experți privind ajutorul de stat, concurența și măsurile anti-dumping, Grupul de experți în compensare a prețurilor, Grupul de experți privind achizițiile publice, Grupul de experți privind serviciile, stabilirea și circulația capitalurilor, Grupul de experți privind proprietatea intelectuală.

După modelul organizațiilor clasice⁴³ și AELS cuprinde în structura organizatorică un Secretariat, cu sediul central la Geneva⁴⁴, abilitat să asigure permanența și să îndeplinească

considering any problem that could affect the operation of the Convention¹⁰⁵, establishing the regulations of the Council and its bodies, taking measures for the organization of EFTA Secretariat, as well as establishing the financial arrangements necessary for EFTA administrative expenses, establishing the procedure to make a budget and distribute these expenses among member states¹⁰⁶. Art. 43, par. 3 of the Convention provides that when it considers necessary, the Council may decide to establish subsidiary bodies, committees and other bodies for a good fulfilment of its tasks. These bodies are indicated in Appendix S to the Convention as follows:

1. Commissions and Committees: Committee of trade experts, Committee regarding the technical barriers in the way of trade, Committee of Customs Experts, Agriculture and Fishery Commission, Economic Committee, Economic Development Committee, Committee of the Parliament Members, Consultative Committee, Budget Committee, Auditors' Committee, Steering Group of the Portugal Fund¹⁰⁷, Committee for relations with third states, Commission for ecologic agriculture, Committee regarding people's traffic, Commission for terrestrial transport, Commission for air transport, Committee for public procurements.

2. Expert Groups: Legal Experts Group, Expert group for state aid, competition and anti-dumping measures, Expert group for prices compensation, Expert group for public procurements, Expert group on services, capital setting and circulation, Expert group on intellectual property.

Following the pattern of classic organizations¹⁰⁸ EFTA includes in its organizational structure a Secretariat, headquartered in Geneva¹⁰⁹, certified to provide permanence and fulfil all the administrative tasks of this international organization. EFTA Secretariat consists of a Secretary General assisted by two deputy secretaries general, one headquartered in Geneva, and the other one in Brussels. The Secretary General coordinates the activities of the organization and is responsible for global management of the organization

sarcinile administrative ale acestei organizații internaționale. Secretariatul AELS cuprinde un Secretar General asistat de doi secretari generali adjuncți, unul având sediul la Geneva, iar celălalt la Bruxelles. Secretarul general coordonează activitățile organizației și este responsabil pentru gestionarea globală a resurselor organizației. Totodată, Secretariatul numără 100 de funcționari dintre care o treime își desfășoară activitatea la Geneva și două treimi la Bruxelles și Luxemburg. Toți membrii personalului Secretariatului sunt angajați cu contracte pe o perioadă de trei ani, cu posibilitatea reînnoirii contractului o singură dată. Aceștia au calitatea de funcționari internaționali care își desfășoară activitatea în mod independent de guvernele lor. Sediul din Geneva se ocupa de gestionarea și negocierea acordurilor de liber schimb cu țările non-UE și oferă sprijin Consiliului AELS. La Bruxelles, Secretariatul oferă sprijin pentru gestionarea Acordul SEE și asistă statele membre în pregătirea schimbărilor legislative în vederea implementării Acordului SEE. În prezent secretarul general al AELS este norvegianul **Kåre Bryn**⁴⁵, iar **Secretari adjuncți sunt Bergdis Ellertsdóttir din Islanda și Didier Chambovey din Elveția.**

2.3. Bugetul AELS. Bugetul AELS pentru anul 2010 este de **25,010,000 de franci elvețieni iar contribuția statelor membre este divizată astfel: Islanda -4,81%- 1,204,000 franci elvețieni, Liechtenstein -0,88% - 219,000 franci elvețieni, Norvegia -56,29%- 14,079,000 franci elvețieni, Elveția - 38.02 % - 9,508,000 franci elvețieni.**

III. Relația AELS - Uniunea Europeană. De la înființarea AELS în 1960, Comunitatea Europeană a fost cel mai important partener comercial al acesteia, așa încât, în paralel cu aderarea la Comunitatea Economică Europeană a Danemarcei și Regatului Unit, o serie de acorduri bilaterale de liber schimb au fost negociate între celelalte state AELS și Comunitatea Europeană la începutul anilor 1970, majoritatea intrând în vigoare în 1973⁴⁶. Acordurile au permis instituirea, până la

resources. The Secretariat also has 100 servants of which one third develop their activity in Geneva and two thirds in Brussels and Luxemburg. All the personnel members of the Secretariat are employed with three-year contracts, with the possibility for contract renewal one time. They are international servants who develop their activity independently of their governments. The Geneva headquarters deals with free trade agreements management and negotiation with non-EU countries and provides support for EFTA Council. In Brussels, the Secretariat provides support for EEA Agreement management and assists member states in preparing the legislative changes in order to implement the EEA Agreement. At present, EFTA secretary general is the Norwegian **Kåre Bryn**¹¹⁰, and **deputy secretaries are Bergdis Ellertsdóttir from Island and Didier Chambovey from Switzerland.**

2.3. EFTA budget. EFTA budget for 2010 is of **25,010,000 Swiss francs and member states contribution is divided as follows: Island -4,81%- 1,204,000 Swiss francs, Liechtenstein -0,88% - 219,000 Swiss francs, Norway -56,29%- 14,079,000 Swiss francs, Switzerland - 38.02 % - 9,508,000 Swiss francs.**

III. EFTA – European Union relationship. Since EFTA incorporation in 1960, the European Community was its most important commercial partner, reason why, in parallel to Denmark and United Kingdom accession to the European Economic Community, a series of free trade bilateral agreements were negotiated between the other EFTA states and the European Community at the beginning of the 70's, most of them effective in 1973¹¹¹. Agreements allowed to establish, by the half of 1977, a free trade regime with no customs fees and quantitative restrictions for national products, between EFTA member states and the states of the European Economic Community¹¹². As a result of commercial, industrial and technical trades intensification and as an answer to the concerns regarding the

jumătatea anului 1977, a unui regim de liber schimb, fără taxe vamale și restricții cantitative, pentru produsele de origine națională, între statele membre ale AELS și statele Comunității Economice Europene⁴⁷. În contextul intensificării schimburilor comerciale, industriale și tehnice și ca răspuns la preocupările legate de realizarea unei piețe interne complet integrată de la începutul anilor 1980, o primă întâlnire, la nivel ministerial, între reprezentanții statelor AELS și cei ai Comunității Economice Europene a avut loc la Luxemburg în 1984 în vederea identificării unor posibilități de intensificare a cooperării economice în Europa de Vest. În urma discuțiilor purtate cu această ocazie a fost adoptată Declarația de la Luxemburg prin care a fost stabilit un program de dezvoltare a unei viitoare cooperări economice europene menită să pună bazele celui mai mare sistem comercial liber din lume. În ianuarie 1989, într-un discurs rostit în fața Parlamentului European, Jacques Delors, președintele în funcție al Comisiei Europene la acel moment, a propus⁴⁸, iar Consiliul European a acceptat, să consolideze relațiile dintre cele două blocuri comerciale europene⁴⁹. De asemenea, statele membre AELS și-au arătat disponibilitatea pentru negocieri cu Comunitatea Europeană în scopul creării unui Spațiu Economic European omogen. Dând expresie art. 56, alin. 2 din Convenția AELS potrivit căruia Consiliul poate negocia un acord între statele membre, precum și orice alt stat, uniune de state sau organizație internațională, creând o asociație care cuprinde drepturi și obligații reciproce, acțiuni comune și speciale, AELS a procedat la negocieri cu Comunitatea Europeană. Negocierile cu privire la aranjamentele legislative și instituționale au fost finalizate în octombrie 1991 prin convenirea unui acord global, iar Tratatul privind Spațiul Economic European (SEE) a fost semnat în 1992, la Porto în Portugalia, de către guvernele a douăsprezece țări membre ale Uniunii Europene și șase țări AELS. Acesta a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1994 pentru statele membre la aceea dată ale Uniunii Europene și pentru Austria, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia. Ca urmare a

achievement of a completely integrated internal market at the beginning of the 80's, the first meeting, at ministerial level, between EFTA states representatives and the representatives of the European Economic Community took place in Luxemburg in 1984 in order to identify possibilities to intensify economic cooperation in Western Europe. After the discussions held on this occasion, the Declaration from Luxembourg was adopted which established a development platform of a future European economic cooperation meant to establish the largest free trade system in the world. In January 1989, in a speech in front of the European Parliament, Jacques Delors, president of the European Commission at that moment, proposed¹¹³, and the European Council accepted, to consolidate the relationships between the two European commercial blocks¹¹⁴. Also EFTA member states expressed their availability for negotiations with the European Community in order to create a homogeneous European Economic Area. Giving expression to art. 56, par. 2 of the EFTA Convention according to which the Convention could negotiate an agreement between member states, as well as any other state, union of states or international organization, creating an association that includes mutual rights and obligations, common and special actions, EFTA proceeded to negotiations with the European Community. Negotiations regarding the legislative and institutional arrangements were completed in 1991 by agreeing on a global agreement, and the Treaty regarding the European Economic Area (EEA) was signed in 1992, la Porto in Portugal, by the governments of twelve member countries of the European Union and six EFTA countries. It became effective on 1st of January 1994 for the member states of the European Union and for Austria, Finland, Island, Norway and Sweden. Following the rejection of EEA membership by Switzerland at the national referendum from 6th of December 1992¹¹⁵ and Austria, Finland and Sweden accession to the European Union in 1995, only three EFTA states: Norway, Island and Liechtenstein currently take part in EEA, Switzerland being a part of the free trade

respingerii statutului de membru al SEE de către Elveția la referendumul național din 6 decembrie 1992⁵⁰ și aderării la Uniunea Europeană în 1995 a Austriei, Finlandei și Suediei, doar trei state AELS: Norvegia, Islanda și Liechtenstein participă în prezent la SEE, Elveția rămânând parte la acordul de liber schimb din 1972 și dezvoltând în continuare relații Uniunea Europeană pe principii bilaterale⁵¹. La 1 mai 2004, Uniunea Europeană a fost extinsă cu zece noi state membre: Republica Cehă, Republica Estonia, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Republica Ungaria, Republica Malta, Republica Polonia, Republica Slovenia și Republica Slovacă, iar în 2007 extinderea a vizat România și Bulgaria, astfel încât numărul statelor membre ale Spațiului Economic European a ajuns la 30⁵², înglobând circa 500 de milioane de cetățeni. Tratatul privind instituirea Spațiului Economic European, ce are natura unui acord de asociere, are drept obiectiv promovarea întăririi continue și echilibrate a relațiilor economice și comerciale între părțile contractante în condiții egale de concurență și cu respectarea aceluiași reguli, cu scopul creării unui Spațiu Economic European omogen⁵³. În vederea realizării acestui obiectiv asocierea va necesita, conform prevederilor Acordului, libera circulație a mărfurilor, serviciilor, capitalurilor și persoanelor, stabilirea unui sistem care să asigure faptul că nu este distorsionată concurența și că regulile acesteia sunt egal respectate și o mai strânsă cooperare în celelalte domenii, precum cercetarea și dezvoltarea, mediul înconjurător, educația și politica socială. Dar toate acestea nu înseamnă că Tratatul privind SEE statutează constituirea unei piețe interne a tuturor acestor state sau a unei piețe comune în sensul Tratatelor comunitare⁵⁴. Pe de altă parte, Acordul SEE nu acoperă următoarele domenii ale politicii UE: politicile comune în domeniul agriculturii și pisciculturii (deși Acordul conține prevederi privind diverse aspecte ale comerțului cu produse agricole și piscicole); uniunea vamală; politica comercială comună; politica externă și de securitate comună; justiția și afacerile interne (deși Islanda și Norvegia fac parte din rețeaua

agreement from 1972 and continuing to develop relations with the European Union based on bilateral principles¹¹⁶. On 1st of May 2004, the European Union was enlarged with ten new member states: the Czech Republic, Estonia Republic, Republic of Cyprus, Republic of Laetonia, Republic of Lithuania, Republic of Hungary, Republic of Malta, Republic of Poland, Republic of Slovenia and Slovak Republic, and in 2007 the enlargement referred to Romania and Bulgaria as well, and the number of European Economic Area member states reached 30¹¹⁷, with approximately 500 million citizens. The Treaty regarding the establishment of the European Economic Area, which is a type of association agreement, has the objective of promoting continuous and balanced consolidation of economic and commercial relations between the contracting parties in equal conditions of competition and in compliance with the same rules, in order to create a homogeneous European Economic Area¹¹⁸. In order to fulfil this task the association will require, according to the provisions of the Agreement, free circulation of commodities, services, capitals and persons, the establishment of a system able to provide the fact that competition is not distorted and that its rules are equally complied with as well as a tighter cooperation in the other fields, like research and development, surrounding environment, education and social politics. But all these do not mean that the EEA Treaty stipulates the establishment of an internal market for all these states or a common market within the meaning of communitarian Treaties¹¹⁹. On the other hand, EEA Agreement does not cover the following areas of EU policy: common policies in the field of agriculture and fishery (although the Agreement includes provisions regarding various aspects of agricultural and fish products trade); customs union; common trade policy; external and common security policy; justice and internal affairs (although Island and Norway are part of the Schengen network); monetary union¹²⁰. At the same time, one of the main characteristics of the EEA Agreement is that its usual rules are continuously updated by adding

Schengen); uniunea monetară⁵⁵. Totodată, una din principalele caracteristici ale Acordului SEE este că regulile sale uzuale sunt actualizate continuu prin adăugarea noii legislații a Uniunii Europene. Acest aspect este esențial, având în vedere impactul considerabil pe care legislația comunitară îl are asupra pieței interne. În fiecare lună, un număr de elemente legislative relevante ale SEE sunt incorporate în Acordul SEE prin decizia Comitetului Comun al SEE. În ceea ce privește cadrul instituțional implementat de Acordul SEE trebuie precizat că acesta se caracterizează prin faptul că are o structură pe două nivele. Astfel, există organe comune care sunt însărcinate cu luarea deciziilor în probleme de fond referitoare la Acordul SEE și la mecanismul funcționării acestuia. Dar, având în vedere faptul că statele SEE AELS nu au transferat nici o competență legislativă organelor SEE, fiind incapabile, din punct de vedere constituțional, să accepte în mod direct deciziile luate de Comisia Europeană sau de Curtea Europeană de Justiție, Acordul SEE a înființat organe care să corespundă organelor similare ale Uniunii Europene⁵⁶. Organismele comune sunt: Comitetul Comun SEE, Consiliul SEE, Comitetul Comun Parlamentar al SEE (CCP SEE) Comitetul Consultativ SEE⁵⁷, iar organele SEE AELS sunt: Comitetul Permanent al statelor AELS, Autoritatea de Supraveghere AELS, cu sediul la Bruxelles și Tribunalul AELS⁵⁸, cu sediul la Luxemburg⁵⁹. Întrucât Elveția nu este un membru al SEE, acesta nu participă la aceste instituții. Experiența aplicării Acordului SEE confirmă că acesta și-a demonstrat în practică funcționalitatea, spre satisfacția comunității de afaceri și a cetățenilor din SEE AELS. Dezvoltarea principiului recunoașterii reciproce și crearea de standarde comune au fost esențiale pentru stabilirea unui cadru de afaceri uniform în întregul Spațiu Economic European. Statele SEE AELS au preluat întreaga legislație armonizată referitoare la produse care se aplică în Uniunea Europeană. Pentru cetățenii SEE AELS, libertatea de mișcare a persoanelor este un beneficiu esențial. Aceasta este completată și sprijinită de un sistem de coordonare a schemelor de securitate socială

the new legislation of the European Union. This is essential, considering the considerable impact that the communitarian legislation has on the internal market. Every month EEA relevant legislative elements are incorporated in the EEA Agreement through the decision of EEA Common Committee. Regarding the institutional framework implemented by the EEA Agreement, we have to say that it is characterized by the fact that it has a structure on two levels. Therefore, there are common bodies assigned with decision making in matters regarding the EEA Agreement and the its operating mechanism. But, considering that EFTA EEA states have not transferred any legislative competence to EEA bodies, being incapable from the constitutional point of view to directly accept the decisions made by the European Commission or by the European Court of Justice, EEA Agreement established bodies that correspond to their related bodies of the European Union¹²¹. Common bodies are: EEA Common Committee, EEA Council, EEA Parliamentary Common Committee (CCP SEE) EEA Consultative Committee¹²², and EFTA EEA bodies are: the Permanent Committee of EFTA states, EFTA Surveillance Authority, headquartered in Brussels and EFTA Court of Law¹²³, headquartered in Luxemburg¹²⁴. Because Switzerland is not an EEA member, it does not take part in these institutions. The experience of EEA Agreement confirms that it has practically proved its functionality to the satisfaction of the business community and EFTA EEA citizens. The development of the mutual recognition principle and creation of common standards have been essential for establishing an uniform business environment in the entire European Economic Area. EFTA EEA states took over the entire harmonized legislation regarding products that apply in the European Union. For EFTA EEA citizens, persons' freedom of movement is an essential benefit. It is completed and supported by a coordination system of social security schemes and a system of providing mutual recognition of qualifications and diplomas¹²⁵. The actual analysis of the implementation

și de un sistem de asigurare a recunoașterii reciproce a calificărilor și diplomelor⁶⁰. Analiza concretă a modului cum a fost implementat Tratatul privind Spațiul Economic European arată că SEE, asigură la ora actuală, un cadru de afaceri uniform, cu stabilirea unor reguli și standarde comune pentru întregul Spațiu menite să faciliteze și să extindă relațiile comerciale. De asemenea, statele SEE AELS urmăresc cu interes dezvoltarea politicii europene de vecinătate (orientată către Ucraina, Belarus, Moldova, Rusia, Armenia, Azerbaidjan, Georgia și cele zece țări sud-mediteraneene, cu care Uniunea Europeană are acum graniță comună) și evaluează atât impactul ei, cât și posibilele domenii de cooperare din interiorul inițiativei.⁶¹

IV. Rețeaua de liber schimb a AELS. Strategia de comerț a AELS cu privire la statele non-UE (țări terțe) a evoluat treptat, depășind granițele continentului european, fiind, în prezent, una dintre cele mai mari rețele din lume a relațiilor de liber schimb. Primul acord de comerț liber negociat de către statele AELS a fost cu Spania în 1979, acord ce a intrat în vigoare în 1980 și care a luat sfârșit în 1985 odată cu aderarea Spaniei la Comunitatea Europeană. În 1990, ca răspuns la inițiativa Comunității Europene de a încheia acorduri care vizau realizarea unui comerț liber cu bunuri industriale cu țările în tranziție din Europa Centrală și de Est, AELS a decis să construiască o rețea proprie de acorduri de liber schimb în paralel cu Comunitatea Europeană, procedând la semnarea în 1991 a acordului de comerț liber cu Turcia, iar în 1992 a acordurilor cu fosta Cehoslovacie, Israel, Polonia și România, precum și la semnarea Declarației de cooperare cu Albania. Un an mai târziu este semnat Acordul de comerț liber cu Bulgaria și Ungaria și Protocolul privind succesiunea Republicii Cehe și Republicii Slovacia la Acordul AELS - Cehoslovacia din 1992. Extinderea rețelei AELS în Europa Centrală și de Est a continuat în 1995 încheindu-se acorduri de liber schimb cu Slovenia și cele trei state baltice Estonia, Letonia, Lituania. În 2000 rețeaua acordurilor AELS cu statele europene s-au extins

method of the Treaty regarding the European Economic Area shows that EEA is currently providing an uniform business framework, with the establishment of common rules and standards for the entire Space meant to facilitate and extend commercial relations. Also, EFTA EEA states follow with interest to develop the European neighbourhood policy (directed towards Ukraine, Belarus, Moldova, Russia, Armenia, Azerbaijan, Georgia and the ten south-Mediterranean countries to which the European Union has now a common border) and evaluate both its impact and the possible cooperation areas within the initiative.¹²⁶

IV. EFTA free trade network. EFTA trade strategy regarding the non-EU countries (third countries) has gradually developed, exceeding the borders of the European continent, currently being one of the largest free trade networks in the world. The first free trade agreement negotiated by EFTA states was with Spain in 1979, effective in 1980 and ended in 1985 along with Spain's accession to the European Community. In 1990, as an answer to the European Community's initiative to conclude agreement that referred to free trade with industrial goods with transition countries from Central and Eastern Europe, EFTA decided to build its own network of free trade agreements in parallel with the European Community, proceeding to the execution in 1991 of the free trade agreement with Turkey, and in 1992 of the agreements with former Czechoslovakia, Israel, Poland and Romania, as well as to the execution of the Cooperation Declaration with Albania. A year later the Free Trade Agreement is signed with Bulgaria and Hungary and the Protocol regarding the succession of the Czech Republic and Republic of Slovakia to the EFTA Agreement - Czechoslovakia from 1992. The enlargement of EFTA network in Central and Eastern Europe continued in 1995 concluding free trade agreements with Slovenia and the three Baltic states Estonia, Letonia, Lithuania. In 2000 the network of EFTA agreements with European states enlarged and included Macedonia, and in

cuprinzând Macedonia, iar în 2001 Croația. În 1995, miniștrii AELS și-au îndreptat atenția spre dezvoltarea unor relații de comerț liber dincolo de granițele Europei, în dorința de menținere a unor politici de paralelism și coerență cu cele ale Uniunii Europene, ținând cont de "procesul de la Barcelona- Uniunea pentru Mediterană", lansat de Uniunea Europeană în 1995⁶² prin care Uniunea Europeană a încercat să impulsioneze legăturile comerciale și politice cu vecinii de la Marea Mediterană⁶³. De atunci, AELS a extins rețeaua acordurilor de comerț liber prin stabilirea de relații de colaborare cu state din America Latină, Asia și Africa. Astfel, în 1995 sunt semnate Declarațiile de cooperare cu Egipt, Maroc și Tunisia, în 1996 cu Organizația pentru Eliberarea Palestinei cu care a fost încheiat acordul de liber schimb în 1999. În 1997 sunt semnate Acordurile de liber schimb cu Monaco și Declarațiile de cooperare cu Iordania (acord de liber schimb a fost semnat în 2001) și Liban, iar în 2002 cu Singapore. În 2003 este semnat și acordul de comerț liber cu Chile, iar în anul următor se semnează Acordul de liber schimb cu Liban și Tunisia. În 2005 au loc mai multe evenimente importante pentru AELS: se perfectează Acordul de comerț liber cu Republica Coreea, se semnează două acorduri de recunoaștere reciprocă cu SUA, se finalizează negocierile cu statele membre ale Uniunii Vamale a Africii de Sud și încep negocieri oficiale cu Thailanda. În 2006 este semnat Acordul cu Uniunea Vamală a Africii de Sud, sunt finalizate negocierile cu Egiptul și se lansează oficial negocierile de liber schimb cu Consiliul de Cooperare al Golfului. În 2007 sunt finalizate negocierile cu Canada, încep negocierile privind stabilirea unui acord de liber schimb cu Columbia, Peru și Algeria și este semnată Declarația de Cooperare cu Mongolia. În 2008 este semnat acordul de liber schimb cu Canada și Columbia⁶⁴. Până în prezent, AELS a semnat 20 de acorduri de liber schimb cu 29 de țări (Turcia, Israel, Maroc, Autoritatea Palestiniană, Macedonia, Mexic, Iordania, Croația, Singapore, Chile, Liban, Tunisia, Republica Coreea, Uniunea Vamală a Africii de Sud - (Botswana, Lesotho, Namibia, South

2001 Croatia. In 1995, EFTA ministers focused their attention towards the development of free trade relationships beyond European borders, hoping to maintain parallelism and coherence policies with those of the European Union, considering the " Barcelona- Union for the Mediterranean process " launched by the European Union in 1995¹²⁷ through which the European Union tried to encourage the commercial and political relations with its neighbours at the Mediterranean Sea¹²⁸. Since then, EFTA has enlarged the network of free trade agreements by establishing collaboration relations with states from Latin America, Asia and Africa. Therefore, in 1995 they signed cooperation Declarations with Egypt, Morocco and Tunisia, in 1996 with the Organization for Setting Palestine Free to which the free trade agreement was concluded in 1999. In 1997 they signed the Free Trade Agreements with Monaco and Cooperation Declarations with Jordan (the free exchange agreement was signed in 2001) and Lebanon, and in 2002 with Singapore. In 2003 they signed the free trade agreement with Chile, and the following year the free exchange agreement with Lebanon and Tunisia. In 2005 several important events for EFTA take place: the perfection of the Free trade agreement with the Republic of Korea, two mutual recognition agreements with the USA, the completion of the negotiations with the member states of South Africa Customs Union and official negotiations began with Thailand. In 2006 they signed the Agreement with South Africa Customs Union, completed the negotiations with Egypt and officially launched free exchange negotiations with the Gulf Cooperation Council. In 2007 they completed the negotiations with Canada, began negotiations for establishing a free exchange agreement with Columbia, Peru and Algeria and signed the Cooperation Declaration with Mongolia. In 2008 they signed the free exchange agreement with Canada and Columbia¹²⁹. So far, EFTA has signed 20 free trade agreements with 29 countries (Turkey, Israel, Morocco, Palestinian Authority, Macedonia, Mexico, Jordan, Croatia, Singapore, Chile, Lebanon, Tunisia, Republic of Korea, South Africa

Africa, Swaziland)-, Egipt, Canada, Colombia, Consiliul de Cooperare al Golfului (Bahrein, Kuwait, Oman, Qatar, Arabia Saudită, Emiratele Arabe Unite), Albania și Serbia. De asemenea sunt în curs de desfășurare negocieri cu alte cinci țări (Algeria, India, Peru, Thailanda și Ucraina), iar discuții preliminare se poartă cu mai state în special cu Rusia, Indonezia, Vietnam și Hong Kong. Totodată, trebuie spus că, în cazul acordurile încheiate cu Chile, Columbia, Mexic, Republica Coreea, și Singapore, AELS și-a extins sfera de cuprindere a acestora incluzând comerțul cu servicii, investițiile sau achizițiile publice. Toate statele membre ale AELS sunt membre ale OMC fiind preocupate de realizarea unei bune funcționări a sistemului comercial mondial având în vedere viziunea AELS ce consideră că acordurile multilaterale și cele bilaterale nu se exclud, ci dimpotrivă își asigură o susținere reciprocă.

V. Concluzii. Prezentarea succintă a evoluției, organizării și activității acestei organizații internaționale este menită să evidențieze caracterul omniprezent al integrării economice internaționale în sensul desfășurării acestui proces atât în Europa, cât și în restul lumii, pe un front foarte extins, dar și a faptului că integrarea economică internațională se află într-o permanentă mișcare, într-un continuu flux de forme integraționiste, existând o permanentă mișcare de prefigurare a componenței organizațiilor integraționiste, unele țări aderând la anumite grupări, altele retrăgându-se din cadrul lor, fără ca aceasta să zdruncine în toate cazurile echilibrul formelor integraționiste respective⁶⁵. Totodată, cele prezentate arată că evoluția istorică a AELS trebuie să fie privită în contextul istoriei economice și politice a Europei de după al doilea război mondial iar structura actuală atât instituțională, cât și cea legată de membrii nu poate fi înțeleasă decât în lumina unei viziuni largi a integrării economice europene și a dezvoltării sistemului comercial multilateral la nivel global. Însă în ce măsură va reuși AELS să supraviețuiască, în condițiile adâncirii interdependențelor dintre membrii Uniunii

Customs Union - (Botswana, Lesotho, Namibia, South Africa, Swaziland) -, Egypt, Canada, Colombia, Gulf Cooperation Council (Bahrain, Kuwait, Oman, Qatar, Saudi Arabia, United Arabian Emirates), Albania and Serbia. It is also having negotiations with other five countries (Algeria, India, Peru, Thailand and Ukraine), and preliminary discussions are held with states like Russia, Indonesia, Vietnam and Hong Kong. We also have to say that in the case of the agreements concluded with Chile, Columbia, Mexico, Republic of Korea and Singapore, EFTA has enlarged its range including trade of services, investments or public procurements. All EFTA member states are OMC members being concerned with the achievement of a good operation of the world commercial system considering EFTA vision which thinks that multilateral and bilateral agreements are not excluded, but on the contrary, provide mutual support.

V. Conclusions. This brief presentation of the evolution, organization and activity of this international organization is meant to reveal the omnipresent character of international economic integration for the development of this process both in Europe and in the rest of the world, on a very extended front, and the fact that international economic integration is under permanent movement, in a continuous flow of integrationist forms, with a permanent movement for the forecast of integrationist organizations structure, some countries accessing certain groups, other withdrawing in their framework, without influencing the equilibrium of these integrationist forms in every case¹³⁰. At the same time, the facts described here reveal that the historical evolution of EFTA has to be analyzed within the context of European economic and political history after the Second World War and the current structure both institutional and related to its members can only be understood in the light of a large vision of European economic integration and development of the multilateral commercial system at global level. To what extent, will EFTA manage to survive, under the conditions

Europene și cei ai AELS și în condițiile extinderii sferei de acțiune și interes a Uniunii Europene rămâne generațiilor viitoare să constate.

Bibliografie

- I. Avram, Uniunea Europeană și aderarea României, Editura Sylvi, București, 2001
O. Bibere, *Uniunea Europeană între real și virtual*, Editura All Beck, București, 1999
R. Ranjeva, Ch. Cadoux, *Droit international public*, EDICEF, Paris, 1992
O. Manolache, *Tratat de drept comunitar*, Editura C. H. Beck, București, 2006, p. 7).
A.Năstase, *Drept internațional economic*, Regia Autonomă a Monitorului Oficial, București, 1996
Convenția AELS din 1960
Convenția de la Vaduz din 2001 de modificare a Convenției AELS din 1960
www.efta.int
www.eftacourt.int
<http://econb.ro/site/>
[Integrarea%20economica.htm](http://ro.wikipedia.org/wiki/Benelux)
<http://ro.wikipedia.org/wiki/Benelux>
<http://www.eurotinet.ro/>
[teme/Tema%2017.pdf](http://www.eurotinet.ro/teme/Tema%2017.pdf)
<http://www.britannica.com/Ebchecked>
<http://wapedia.mobi/en/>
<http://www.scribd.com/>
[Integrarea-Economica-in-Contextul-Globalizarii](http://wapedia.mobi/en/)
<http://wapedia.mobi/en/>
[European Free Trade Association\).](http://82.103.137.36/europedia/books/Book_2/7/25/01/index.tkl?all=1&pos=357)
[http://82.103.137.36/](http://82.103.137.36/europedia/books/Book_2/7/25/01/index.tkl?all=1&pos=357)
[europedia/books/Book_2/7/25/01/](http://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C5%A3iul_Economic_European)
[index.tkl?all=1&pos=357](http://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C5%A3iul_Economic_European)
[http://ro.wikipedia.org/wiki/](http://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C5%A3iul_Economic_European)
[Spa%C5%A3iul Economic European](http://www.iebamaster.ro/)
www.iebamaster.ro/
[C.Fota/I%20year/sem%20I/EAE/Referat2.doc](http://www.iebamaster.ro/)

of increasing the interdependencies between the European Union members and EFTA members and the enlargement of the European Union action and interest range is the task of future generations to determine.

Bibliography

- I. Avram, European Union and Romania's accession, Sylvi Press, Bucharest, 2001
O. Bibere, *European Union between Real and Virtual*, All Beck Press, Bucharest, 1999
R. Ranjeva, Ch. Cadoux, *Droit international public*, EDICEF, Paris, 1992
O. Manolache, *Communitarian Law Treaty*, C. H. Beck Press, Bucharest, 2006, p. 7).
A.Năstase, *Economic International Law*, Autonomous Administration of the Official Gazette, Bucharest, 1996
EFTA Convention from 1960
The Convention from Vaduz from 2001 for the amendment of EFTA Convention from 1960
www.efta.int
www.eftacourt.int
<http://econb.ro/site/>
[Integrarea%20economica.htm](http://ro.wikipedia.org/wiki/Benelux)
<http://ro.wikipedia.org/wiki/Benelux>
<http://www.eurotinet.ro/>
[teme/Tema%2017.pdf](http://www.eurotinet.ro/teme/Tema%2017.pdf)
<http://www.britannica.com/Ebchecked>
<http://wapedia.mobi/en/>
<http://www.scribd.com/>
[Integrarea-Economica-in-Contextul-Globalizarii](http://wapedia.mobi/en/)
<http://wapedia.mobi/en/>
[European Free Trade Association\).](http://82.103.137.36/europedia/books/Book_2/7/25/01/index.tkl?all=1&pos=357)
[http://82.103.137.36/](http://82.103.137.36/europedia/books/Book_2/7/25/01/index.tkl?all=1&pos=357)
[europedia/books/Book_2/7/25/01/](http://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C5%A3iul_Economic_European)
[index.tkl?all=1&pos=357](http://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C5%A3iul_Economic_European)
[http://ro.wikipedia.org/wiki/](http://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C5%A3iul_Economic_European)
[Spa%C5%A3iul Economic European](http://www.iebamaster.ro/)
www.iebamaster.ro/
[C.Fota/I%20year/sem%20I/EAE/Referat2.doc](http://www.iebamaster.ro/)

¹A. Năstase, *Drept internațional economic*, Regia Autonomă a Monitorului Oficial, București, 1996, p. 31.

² Ibidem, p. 35- 36.

³ Ibidem, p. 44.

⁴ Pe continentul nord-american există NAFTA (1992) între SUA, Canada, Mexic, în Asia există ASEAN (1967), Asociația de cooperare regională în Asia de Sud (1985), Forumul de cooperare economică Asia – Pacific (APEC),

în America Latină – MERCOSUR (1991), în Africa – Comunitatea economică a statelor din Africa de Vest, Uniunea Magreb-ului arab(1989). (O. Bibere, *Uniunea Europeană între real și virtual*, Editura All Beck, București, 1999, p. 5- 6).

⁵ I. Avram, *Uniunea Europeană și aderarea României*, Editura Sylvi, București, 2001, p.11.

⁶ Asociația Națiunilor din Asia de Sud Est.

⁷ Spațiul Economic European.

⁸ Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁹ Acordul Nord American de Comerț Liber.

¹⁰ Acordul Central European de Comerț Liber.

¹¹ Benelux este o uniune economică în Europa de Vest, compusă din trei monarhii vecine: Belgia, Olanda și Luxemburg. Numele este format din începutul numelui fiecărei țări componente și a fost creat inițial pentru Uniunea Vămirilor Benelux, însă este folosit în prezent într-un mod ceva mai generic. (<http://ro.wikipedia.org/wiki/Benelux>)

¹² A. Năstase, op. cit., p. 38-39.

¹³ Principalii factori care au stat la baza procesului de integrare economica sunt: - crearea unor condiții care să stimuleze schimburile economice între diferite țări; - progresul tehnico-științific contemporan, care necesită resurse financiare din ce în ce mai mari; - posibilitățile restrânse ale piețelor naționale; - creșterea concurenței pe piața mondială. Factorii care au favorizat procesul de integrare economică sunt: - apropierea geografică a țărilor respective; - existența unor interese economice și politice comune; - apropierea nivelurilor de dezvoltare economico-socială. (<http://econb.ro/site/Integrarea%20economica.htm>).

¹⁴ Acordul General pentru Tarife și Comerț.

¹⁵ O. Bibere, op.cit., p. 29-30.

¹⁶ Trebuie menționat faptul că spiritul în care s-a constituit OEEC s-a menținut până în 1961, când a fost reconstituită pe noi obiective sub denumirea de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, la care au aderat Australia, Canada, Japonia și SUA, devenind un cadru de discuții pentru problemele economice între statele capitaliste puternic industrializate. (O. Manolache, *Tratat de drept comunitar*, Editura C. H. Beck, București, 2006, p. 7).

¹⁷ Intrarea în vigoare a acestor tratate a avut loc la data de 1 ianuarie 1958, ca urmare a ratificării lor de către părțile contractante conform propriilor proceduri constituționale. (Idem).

¹⁸ În continuare ne vom referi la Comunitatea Economică Europeană /Comunitatea Europeană folosind prescurtarea CEE/CE.

¹⁹ La 9 iulie 1955 cele șase state occidentale începeau lucrările Conferinței interguvernamentale din Belgia, lucrări în vederea reluării discuțiilor pe marginea procesului de integrare. Marea Britanie fusese invitată să participe, însă tradiția britanică, de schimb liber era în dezacord cu principiile integrării. Acest dezacord - manifestat încă din iunie 1944 de britanici prin intermediul lui W. Churchill care i-a spus generalului De Gaulle: „Să știți că între marea cea mare (aluzie la SUA) și voi, vom alege întotdeauna marea cea mare”- a fost evidențiat și de această dată. Reprezentantul britanic a părăsit destul de repede lucrările conferinței, atitudinea sa fiind evidentă: „trebuie să vă spun că viitorul tratat cu elaborarea căruia sunteți însărcinați: a) nu are nici o șansă să fie încheiat, b) nu are nici o șansă să fie ratificat, c) dacă este ratificat, nu are nici o șansă să fie aplicat, d) și chiar dacă va fi aplicat, el este total inacceptabil pentru Marea Britanie. În el vorbiți de agricultură, ceea ce nouă nu ne place, de drepturi vamale, ceea ce noi respingem, de instituții, ceea ce ne provoacă oroare.” (O. Bibere, op. cit., p. 40).

²⁰ <http://www.eurotinet.ro/teme/Tema%2017.pdf>

²¹ În continuare ne vom referi la Convenția privind Asociația Europeană a Liberului Schimb folosind prescurtarea AELS.

²² <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/196231/European-Free-Trade-Association>

²³ http://wapedia.mobi/en/European_Free_Trade_Association

²⁴ <http://www.scribd.com/doc/15224657/Integrarea-Economica-in-Contextul-Globalizarii>

²⁵ O. Manolache, op. cit., p. 8.

²⁶ În conformitate cu art.57 din Convenția AELS „orice stat membru se poate retrage din Asociație cu condiția unei notificări scrise prealabile adresată depozitarului cu 12 luni care are obligația de a înștiința toate celelalte state părți”. Totodată, înainte ca retragerea să-și producă efecte, statele membre vor conveni asupra unor modalități adecvate și echitabile de repartizare a costurilor referitoare la retragerea sa din organizație (art. 57, alin. 2 din Convenția AELS).

²⁷ http://wapedia.mobi/en/European_Free_Trade_Association

²⁸ Insulele Feroe sunt un grup de insule în partea nordică a Oceanului Atlantic, între Scoția, Norvegia și Islanda. Sunt o regiune autonomă a Regatului Danemarcei din 1948 și, de-a lungul anilor, au preluat controlul asupra

majorității problemelor de stat, exceptând apărarea (nu dețin o armată proprie organizată, care rămâne responsabilitatea Danemarcei, cu excepția unei mici poliții și a Pazei de Coastă) și relațiile externe. Insulele Feroe nu fac parte din Uniunea Europeană, așa cum este afirmat explicit în ambele Tratate de la Roma. Mai mult, un protocol al Tratatului de aderare al Danemarcei la Uniunea Europeană stipulează că naționali danezi care locuiesc în Insulele Feroe nu sunt considerați naționali danezi în cadrul tratatelor. Deci, persoanele daneze care locuiesc în Insulele Feroe nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene. Insulele Feroe sunt însă parte a Acordului de liberă circulație Schengen. (http://ro.wikipedia.org/wiki/Insulele_Feroe). Insulele Feroe au deja un acord bilateral extins de comerț liber cu Islanda, cunoscut ca Acordul de Hoyvík. (http://wapedia.mobi/en/European_Free_Trade_Association).

²⁹ Convenția AELS în art. 56 prevede că orice stat poate să adere la convenție, cu condiția aprobării de către Consiliu a aderării acestuia, convenția intrând în vigoare pentru noul stat de la data indicată în decizia Consiliului.

³⁰ www.efta.int

³¹ O. Manolache, op. cit., p. 7.

³² În 1990 regimul de eliminare a tarifelor și taxelor de import între țările AELS este extins și la comerțul cu produse maritime și pește.

³³ <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/196231/European-Free-Trade-Association>

³⁴ Depozitarul Convenției va fi Guvernul Norvegiei.

³⁵ <http://www.efta.int/~media/Files/Publications/Fact%20sheets/General%20EFTA%20fact%20sheets/efta-50-years.ashx>

³⁶ <http://www.efta.int/legal-texts/efta-convention/detailed-overview-of-the-efta-convention.aspx>

³⁷ Art. 47 din Convenția AELS arată că „Orice problemă legată de modul de interpretare și aplicare a prevederilor Convenției poate fi prezentată în fața Consiliului, care va proceda la o examinare detaliată a litigiului în scopul găsirii unei soluții acceptabile”. În cazul în care un stat membru consideră că o măsură aplicată de către un alt stat membru încalcă Convenția și problema nu a fost rezolvată în termen de 45 de zile după consultările ce au fost organizate în temeiul articolului 47 din Convenție, se poate recurge la arbitraj. În acest sens Convenția a instituit în art. 48, alin. 4 posibilitatea înființării unui tribunal arbitral.

³⁸ Art. 43, alin. 4 din Convenția EFTA.

³⁹ Art. 43, alin. 5 din Convenția EFTA.

⁴⁰ Art. 43, alin. 1 din Convenția EFTA.

⁴¹ Art. 44 din Convenția EFTA.

⁴² Fondul Portugalia a fost înființată în 1975 când Portugalia era încă un membru al AELS și a fost menit să acorde finanțări pentru dezvoltarea și reconstrucția din Portugalia după Revoluția Garoafelor. Când Portugalia a părăsit AELS în 1985 în favoarea CEE, ceilalți membri ai AELS au decis să continue sprijinul financiar acordat Portugaliei. Fondul s-a materializat sub forma unui împrumut acordat de statele membre AELS Portugaliei, la valoarea de 100 de milioane de dolari SUA. Începutul rambursării a fost prevăzut pentru anul 1988, dar AELS a decis amânarea începerii rambursării până în 1998. În prezent, Fondul Portugalia este dizolvat de către statele membre. (http://wapedia.mobi/en/European_Free_Trade_Association).

⁴³ Secretariatul unei organizații internaționale reprezintă un organ principal al acesteia nu doar având în vedere statutul său instituțional și rolul politic pe care trebuie să îl exercite, ci, și ținând cont de rolul său pe plan juridic. Personalitatea juridică a organizației rămâne virtuală, dacă Secretariatul General nu funcționează în mod efectiv. Cu toate că este un organ însărcinat cu funcții administrative, altfel spus, un organ subordonat, ale cărui puteri de decizie se limitează la organizarea internă a funcționării activităților sale, totuși, Secretariatul reprezintă pentru organizația internațională centrul în jurul căruia gravitează toate activitățile acesteia. (R. Ranjeva, Ch. Cadoux, *Droit international public*, EDICEF, Paris, 1992, p. 110).

⁴⁴ http://wapedia.mobi/en/European_Free_Trade_Association

⁴⁵ Secretarii generali anteriori ai AELS au fost: englezul Frank E. Figgures - 1960-1965, englezul Sir John Coulson - 1965-1972, suedezul Bengt Rabaeus - 1972-1975, elvețianul Charles Müller - 1976-1981, norvegianul Per Kleppe - 1981-1988, austriacul Georg Reisch - 1988-1994, islandezul Kjartan Jóhannsson - 1994- 2000, elvețianul William Rossier - 2000-2006. (<http://www.efta.int/about-efta/secretaries-general/previous-secretaries-general.aspx>)

⁴⁶ www.efta.int

⁴⁷ O. Manolache, op. cit., p. 654.

⁴⁸ Propunerea este cunoscută sub numele de "Inițiativa Delors".

⁴⁹ http://82.103.137.36/europedia/books/Book_2/7/25/01/index.tkl?all=1&pos=357

⁵⁰ I. Avram, op. cit., p. 50.

⁵¹ http://82.103.137.36/europedia/books/Book_2/7/25/01/index.tkl?all=1&pos=357

⁵² Ca urmare a extinderii Uniunii Europene în 2004 și 2007, acordurile de liber schimb semnate cu țările în curs de aderare la Uniunea Europeană au fost înlocuite cu aranjamentele pertinente existente între statele AELS și Uniunea Europeană. (<http://www.efta.int/eea/enlargement-of-the-eea.aspx>).

⁵³ Art. 1 al Tratatului privind Spațiul Economic European

⁵⁴ O. Manolache, op. cit., p. 655.

⁵⁵ http://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C5%A3iul_Economic_European

⁵⁶ <http://www.efta.int/~media/Files/Publications/Fact%20sheets/EEA%20factsheets/RO1WEBJUNEUPDATE.ashx>

x

⁵⁷ Comitetul Comun SEE răspunde de administrarea permanentă a Tratatului SEE. Este un forum în care se schimbă opinii și se iau decizii prin consens pentru încorporarea legislației Comunității în Tratatul SEE. Comitetul Comun este format din ambasadorii statelor SEE AELS la Uniunea Europeană, reprezentanți ai Comisiei Europene și ai statelor membre UE. Consiliul SEE, compus din miniștrii de externe ai statelor Uniunii Europene și SEE AELS, furnizează impulsul politic pentru dezvoltarea Acordului și orientări pentru Comitetul Comun. Comitetul Comun Parlamentar al SEE (CCP SEE) cuprinde membri ai parlamentelor statelor SEE AELS și ai Parlamentului European. Comitetul contribuie, prin dialog și dezbateri, la o mai bună înțelegere între Comunitate și statele AELS în domeniile acoperite de Acord. Comitetul Consultativ SEE cuprinde membri ai Comitetului Consultativ AELS și ai Comitetului Economic și Social al UE. Comitetul lucrează pentru întărirea contactelor dintre partenerii sociali ai ambelor părți și pentru cooperarea într-o manieră organizată și cu caracter de regularitate, în scopul întăririi cunoașterii și al asigurării fluxului de date pentru aspectele economice și sociale ale SEE.

(<http://www.efta.int/~media/Files/Publications/Fact%20sheets/EEA%20factsheets/RO1WEBJUNEUPDATE.ashx>

)

⁵⁸ www.eftacourt.int

⁵⁹ Comitetul Permanent al statelor AELS acționează ca un forum în care statele SEE AELS se consultă între ele și ajung la o poziție comună înainte de a se întâlni cu Uniunea Europeană în Comitetul Comun SEE. Este compus din reprezentanți ai Norvegiei, Islandei și Liechtenstein-ului și observatori din Elveția și ai Autorității de Supraveghere AELS. *Autoritatea de Supraveghere AELS*, cu sediul la Bruxelles, asigură îndeplinirea de către statele SEE AELS a obligațiilor stabilite de Acordul SEE. În plus, Autoritatea de Supraveghere are competențe referitoare la concurență, ajutoare de stat și achiziții publice, reflectând competențele extinse pe care Comisia Europeană le are în aceste domenii în cadrul Comunității. *Tribunalul AELS*, cu sediul la Luxemburg, corespunde Curtii de Justiție a Comunităților Europene, pentru probleme legate de statele SEE AELS. Tribunalul se ocupă de acțiuni de încălcare de către un stat AELS a implementării, aplicării sau interpretării unei reguli SEE, semnalate de Autoritatea de Supraveghere, precum și de medierea disputelor dintre două sau mai multe state AELS. De asemenea, Tribunalul audiază apeluri referitoare la deciziile luate de Autoritatea de Supraveghere AELS și oferă consultanță tribunalelor din statele AELS privind interpretarea regulilor SEE. (http://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C5%A3iul_Economic_European). Autoritatea de Supraveghere AELS îndeplinește rolul Comisiei Europene ca și "gardian al tratatelor" pentru țările AELS, în timp ce Curtea AELS îndeplinește rolul Curții Europene de Justiție pentru aceste țări.

⁶⁰ <http://www.efta.int/~media/Files/Publications/Fact%20sheets/EEA%20factsheets/RO1WEBJUNEUPDATE.ashx>

x

⁶¹ <http://www.efta.int/~media/Files/Publications/Fact%20sheets/EEA%20factsheets/RO1WEBJUNEUPDATE.ashx>

x

⁶² În noiembrie 1995 Uniunea Europeană a pus bazele noii asociații mediteraneene la Conferința de la Barcelona la care au participat toate statele membre UE și statele riverane Mediteraneenei (cu excepția Libiei, Albaniei și țărilor vechii Iugoslaviei). Această conferință a permis definirea bazelor unei noi asociații ce includea intensificarea relațiilor economice și comerciale interregionale. Aspectul principal îl constituie realizarea unei zone libere euromediteraneene în conformitate cu normele Organizației Mondiale a Comerțului. Realizarea acestei inițiative va da posibilitatea circulației produselor fabricate cu scutirea de taxe pe piața mediteraneeană, ce se va transforma în cea mai mare zonă liberă din lume, cu mai mult de 600 de milioane de consumatori. (www.iebamaster.ro/C.Fota/I%20year/sem%20I/EAE/Referat2.doc)

⁶³ <http://www.efta.int/~media/Files/Publications/Fact%20sheets/EEA%20factsheets/RO1WEBJUNEUPDATE>.

⁶⁴ <http://www.efta.int/about-efta/history.aspx>

⁶⁵ I. Avram, op. cit., p. 53-54.

⁶⁶ A. Năstase, *Economic International Law*, Official Gazette Autonomous Administration, Bucharest, 1996, p. 31.

⁶⁷ Ibidem, p. 35- 36.

⁶⁸ Ibidem, p. 44.

⁶⁹ On the North-American Continent there is NAFTA (1992) between USA, Canada, Mexico, in Asia there is ASEAN (1967), Regional Cooperation Association in South Asia (1985), Economic Cooperation Forum Asia – Pacific (APEC), in Latin America – MERCOSUR (1991), in Africa – Economic Community of West Africa States, Arabian Maghreb Union (1989). (O. Bibere, *European Union between Real and Virtual*, All Beck Press, Bucharest, 1999, p. 5- 6).

⁷⁰ I. Avram, *European Union and Romania's Accession*, Sylvi Press, Bucharest, 2001, p.11.

⁷¹ South East Asia Nations Association.

⁷² European Economic Space.

⁷³ European Free Trade Association.

⁷⁴ North American Agreement of Free Trade.

⁷⁵ Central European Agreement of Free Trade.

⁷⁶ Benelux is an economic union in Western Union, consisting of three neighbouring monarchies: Belgium, Holland and Luxembourg. The name consists of the beginning of the name of each country and was initially created for Benelux Customs Union, but it is currently used more generally. (<http://ro.wikipedia.org/wiki/Benelux>)

⁷⁷ A. Năstase, op. cit., p. 38-39.

⁷⁸ The main factors of the economic integration process are: - creating conditions that would stimulate economic trades between various countries; - contemporary technical-scientific process, that requires more and more financial resources; - little possibilities of national markets; - economy growth on the world market. The factors that have allowed the economic integration process are: - geographic closeness of those countries; - existence of common economic and political interests; - economic-social development levels closeness. (<http://econb.ro/site/Integrarea%20economica.htm>).

⁷⁹ General Agreement for Tariffs and Trade.

⁸⁰ O. Bibere, op.cit., p. 29-30.

⁸¹ WE have to mention that the spirit of OEEC incorporation lasted until 1961, when it was reorganized based on new objectives under the name of Organization for Economic Cooperation and Development, to which Australia, Canada, Japan and USA accessed, becoming a framework of discussions for the economic problems between strongly industrialized capitalist states. (O. Manolache, *Communitarian Law Treaty*, C. H. Beck Press, Bucharest, 2006, p. 7).

⁸² The enforcement of these treaties occurred on 1st of January 1958, after their ratification by the contracting parties according to their own constitutional procedures. (Idem).

⁸³ We will refer next to the European Economic Community/ European Community using the abbreviation EEC/EC.

⁸⁴ On 9th of July 1955 the six western states began the papers of the Intergovernmental Conference from Belgium in order to resume the discussions on the integration process. Great Britain had been invited to participate, but the British free trade tradition was in disagreement with the principles of integration. This disagreement – expressed ever since June 1944 by the British through W. Churchill who told general De Gaulle: “You should know that between the great sea (allusion to USA) and you, we shall always choose the great sea”- was revealed this time as well. The British representative left the conference very quickly, his attitude being obvious: “I must say that the future treaty you are working on: a) has no chance of being concluded, b) has no chance of being ratified, c) if ratified, it has no chance of being enforced, d) and even if it is enforced, it shall be totally unacceptable for Great Britain. It speaks of agriculture which we do not like, of customs rights which we reject, of institutions which make us sick.” (O. Bibere, op. cit., p. 40).

⁸⁵ <http://www.eurotinet.ro/teme/Tema%2017.pdf>

⁸⁶ We shall refer next to the Convention on the European Free Trade Association using the abbreviation EFTA.

⁸⁷ <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/196231/European-Free-Trade-Association>

⁸⁸ http://wapedia.mobi/en/European_Free_Trade_Association

⁸⁹ <http://www.scribd.com/doc/15224657/Integrarea-Economica-in-Contextul-Globalizarii>

⁹⁰ O. Manolache, op. cit., p. 8.

⁹¹ According to art.57 of the EFTA Convention “any member state can withdraw from the Association through a previous written notification addressed 12 months before”. At the same time, before the withdrawal produces effects, member states will agree on adequate and equitable methods to distribute the costs related to its withdrawal from the organization (art. 57, par. 2 of the EFTA Convention).

⁹² http://wapedia.mobi/en/European_Free_Trade_Association

⁹³ The Faeroe Islands are a group of islands located on the North of the Atlantic Ocean between Scotland, Norway and Island. They have been an autonomous region of the Denmark Kingdom since 1948 and, during the years, they have taken over control on most of the state problems, except for defence (they do not have their own organized

army, which is Denmark's responsibility, except for a small police and Coast Guard) and external affairs. The Faeroe Islands are not part of the European Union, as it is expressly provided in both Treaties from Rome. Moreover, a protocol of Denmark's Accession Treaty to the European Union stipulates that the Danish nationals who live in the Faeroe Islands are not considered Danish citizens in the treaties. Therefore, the Danish persons that live in the Faeroe Islands are not citizens of the European Union. The Faeroe Islands are part of Schengen free circulation Agreement. (http://ro.wikipedia.org/wiki/Insulele_Feroe). The Faeroe Islands already have an extended bilateral agreement of free trade with Island, known as Hoyvík Agreement. (http://wapedia.mobi/en/European_Free_Trade_Association).

⁹⁴ EFTA Convention in art. 56 stipulates that any state may access the convention with the approval of the Council, the convention being effective for the new state at the date indicated in the decision of the Council.

⁹⁵ www.efta.int

⁹⁶ O. Manolache, op. cit., p. 7.

⁹⁷ In 1990 tariffs and import fees elimination regime between EFTA countries was extended to maritime and fish products trade.

⁹⁸ <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/196231/European-Free-Trade-Association>

⁹⁹ The depositary of the Convention will be the Norwegian Government.

¹⁰⁰ <http://www.efta.int/~media/Files/Publications/Fact%20sheets/General%20EFTA%20fact%20sheets/efta-50-years.ashx>

¹⁰¹ <http://www.efta.int/legal-texts/efta-convention/detailed-overview-of-the-ifta-convention.aspx>

¹⁰² Art. 47 of the EFTA Convention stipulates that: “Any matter related to the interpretation and enforcement of the Convention procedures can be submitted to the Council, who will proceed to a detailed examination of the litigation in order to find an acceptable solution”. If a member state considers that a measure applied by another member state violates the Convention and the matter is not settled in 45 days after the discussions according to article 47 of the Convention, arbitration is used. For this purpose, the Convention established the possibility to incorporate an arbitral court in art. 48, par. 4.

¹⁰³ Art. 43, par. 4 of the EFTA Convention.

¹⁰⁴ Art. 43, par. 5 of the EFTA Convention.

¹⁰⁵ Art. 43, par. 1 of the EFTA Convention.

¹⁰⁶ Art. 44 of the EFTA Convention.

¹⁰⁷ The Portugal Fund was established in 1975 when Portugal was still an EFTA member and was meant to provide funding for Portugal's development and reconstruction after the Carnations Revolution. When Portugal left EFTA in 1985 in favour of EEC, the other EFTA members decided to continue the financial support granted to Portugal. The fund was materialized in a loan given to Portugal by EFTA member states, in an amount of 100 million USD. The beginning of the reimbursement was provided for 1988, but EFTA decided to delay the beginning of the reimbursement until 1998. At present, the Portugal Fund is dissolved by member states. (http://wapedia.mobi/en/European_Free_Trade_Association).

¹⁰⁸ The secretariat of an international organization is its main body considering both its institutional status and its political role and its role at juridical level. The legal personality of the organization remains virtual, if the General Secretariat does not operate efficiently. Despite it is a body with administrative functions, a subordinate body, whose decision power is limited to the internal organization of its activities, the Secretariat is for the international organization, the centre around which all its activities gravitate. (R. Ranjeva, Ch. Cadoux, Droit international public, EDICEF, Paris, 1992, p. 110).

¹⁰⁹ http://wapedia.mobi/en/European_Free_Trade_Association

¹¹⁰ Previous EFTA general secretaries were: the British Frank E. Figures - 1960-1965, the British Sir John Coulson - 1965-1972, the Swiss Bengt Rabaeus - 1972-1975, the Swiss Charles Müller - 1976-1981, the Norwegian Per Kleppe - 1981-1988, the Austrian Georg Reisch - 1988-1994, the Island Kjartan Jóhannsson - 1994- 2000, the Swiss William Rossier - 2000-2006. (<http://www.efta.int/about-ifta/secretaries-general/previous-secretaries-general.aspx>)

¹¹¹ www.efta.int

¹¹² O. Manolache, op. cit., p. 654.

¹¹³ The proposal is also known under the name of “Delors Initiative”.

¹¹⁴ http://82.103.137.36/europedia/books/Book_2/7/25/01/index.tkl?all=1&pos=357

¹¹⁵ I. Avram, op. cit., p. 50.

¹¹⁶ http://82.103.137.36/europedia/books/Book_2/7/25/01/index.tkl?all=1&pos=357

¹¹⁷ Following European Union enlargement in 2004 and 2007, free trade agreements signed with accessing countries to the European Union were replaced with pertinent agreements existing between EFTA states and the European Union. (<http://www.efta.int/eea/enlargement-of-the-eea.aspx>).

¹¹⁸ Art. 1 of the Treaty Regarding the European Economic Area

¹¹⁹ O. Manolache, op. cit., p. 655.

¹²⁰ http://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C5%A3iul_Economic_European

¹²¹ <http://www.efta.int/~media/Files/Publications/Fact%20sheets/EEA%20factsheets/RO1WEBJUNEUPDATE.ashx>

¹²² EEA Common Committee is responsible for the permanent administration of the EEA Treaty. It is forum where opinions are exchanged and decisions are made through an agreement for incorporating the Community legislation into the EEA Treaty. The Common Committee consists of ambassadors of EEA EFTA states to the European Union, representatives of the European Commission and EU member states. EEA Council, consisting of ministers of exterior of the European Union states and EEA EFTA, provide the economic impulse for the development of the Agreement as well as orientations for the Common Committee. The Common Parliamentary Committee of EEA (EEA CPC) consists of members of EEA EFTA states parliaments and of the European Parliament. Through dialogue and debates, the Committee contributes to a better understanding between the Community and EFTA states in the areas covered by the Agreement. The EEA Consultative Committee includes members of EFTA Consultative Committee and of EU Economic and Social Committee. The Committee works for the consolidation of the contacts between both parties' social partners and for cooperation in an organized and regular manner, in order to consolidate knowledge and provide the data flow for EEA economic and social aspects.

(<http://www.efta.int/~media/Files/Publications/Fact%20sheets/EEA%20factsheets/RO1WEBJUNEUPDATE.ashx>)

¹²³ www.eftacourt.int

¹²⁴ *The Permanent Committee of EFTA states* acts as a forum where EFTA EEA states discuss and reach a common position before meeting with the European Union in EEA Common Committee. It consists of representatives of Norway, Island and Liechtenstein and observers from Switzerland and of EFTA Surveillance Authority -. *EFTA Surveillance Authority*, headquartered in Brussels, provides EFTA EEA states fulfilment of the obligations provided in the EEA Treaty. Moreover, the Surveillance Authority is competent in matters of competition, state aids and public procurements, reflecting the extended competences of the European Commission in these areas within the Community. *EFTA Court of Law*, headquartered in Luxemburg, corresponds to European Communities Court of Cassation for matters related to EFTA EEA states. The court of law deals with an EFTA state violation of the implementation, enforcement or interpretation of a EEA rule, notified by the Surveillance Authority as well as with the meditation of disputes between two or more EFTA states. The Court of law also hears the appeals to the decisions made by EFTA Surveillance Authority and provides advisory services to the courts of law from EFTA member states regarding EEA rules interpretation. (http://ro.wikipedia.org/wiki/Spa%C5%A3iul_Economic_European). EFTA Surveillance Authority has the role of the European Commission of “treaties guardian” for EFTA countries, while EFTA Court fulfils the role of the European Court of Justice for these countries.

¹²⁵ <http://www.efta.int/~media/Files/Publications/Fact%20sheets/EEA%20factsheets/RO1WEBJUNEUPDATE.ashx>

¹²⁶ <http://www.efta.int/~media/Files/Publications/Fact%20sheets/EEA%20factsheets/RO1WEBJUNEUPDATE.ashx>

¹²⁷ In November 1995 the European Union started the new Mediterranean association at the Conference from Barcelona where all EU member states and Mediterranean states took part (except for Libya, Albania and former Yugoslavia countries). This conference allowed to define the bases for a new association which included the intensification of the interregional economic and commercial relations. The main aspect was to achieve an Euro-Mediterranean free area in accordance with the regulations of World Trade Organization. The achievement of this initiative will give the possibility for products circulation with taxes exemption on the Mediterranean market, which will transform into the largest free area in the world, with more than 600 million consumers. (www.iebamaster.ro/C.Fota/I%20year/sem%20I/EAE/Referat2.doc)

¹²⁸ <http://www.efta.int/~media/Files/Publications/Fact%20sheets/EEA%20factsheets/RO1WEBJUNEUPDATE.ashx>

¹²⁹ <http://www.efta.int/about-efta/history.aspx>

¹³⁰ I. Avram, op. cit., p. 53-54.